

Cau Ferrat

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Fonollar, 8

Coordenades:

Latitud: 41.23504
Longitud: 1.81283
UTM Est (X): 400512
UTM Nord (Y): 4565529

Classificació

Número de fitxa 08270 - 104
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Contemporani Eclecticisme Modernisme Historicista
Popular
Segle XIX
Any 1893-94
Autoria de l'element: Francesc Rogent i Pedrosa (1861-1898)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La normativa del Pla Especial prescriu el manteniment de les façanes i del volum construït i la protecció del contingut.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Educació
Observacions protecció: BCIN Decret 9-5-1962. Pla Especial, 104. 2006
Data aprovació: dj., 01/03/1962 - 12:00
Número inventari IPA-11982
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic

Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sitges. Plaça de l'Ajuntament s/n. Sitges-08870
Autoria de la fitxa	Núria Nolasco Azuaga
Data de registre de la fitxa:	dv., 02/06/2006 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un dels edificis més emblemàtics i singulars de la vila de Sitges, resultat de l'annexió de dues cases anteriors, i conformat per dos nivells d'alçat (pb + p). Novament, la fesomia estilística de la finca està condicionada per la reubicació d'elements arquitectònics procedents d'altres construccions; en aquest cas es tracta de les finestres de l'antic castell de Sitges que va ser enderrocat per a construir l'actual Ajuntament. Aquests elements es recol·loquen en una façana arrebossada amb morter de calç, de color blanc, fet que contribueix a ressaltar-los. Miquel Utrillo continuarà amb la mateixa línia en la construcció del veí conjunt de Maricel. El llenguatge eclèctic que s'aplica en la composició permet combinar elements propis de l'arquitectura popular, especialment presents en la planta baixa com és el cas de la porta adovellada, amb altres d'estil gòtic, tots ells fusionats de manera historicista. El fet que les finestres siguin diferents, també és una solució medievalitzant i alhora pròpia del modernisme. La portalada d'accés està flanquejada per finestres de diferents ordres artístics, entre les que destaca la reixa metàl·lica amb tornapunts situada en la banda esquerra. Sobre la porta principal es localitza un finestra coronel·la. Pel que fa a la façana marítima de l'immoble, destaca la torratxa cilíndrica que permet accedir a la teulada des del primer pis i que és un dels elements arquitectònics del conjunt més controvertits. Pel que fa a l'interior, destaca el vestíbul en el que s'inicia l'escala que puja al primer pis i alhora condueix fins al menjador de la planta baixa, presidit per una llar de foc enrajolada. Aquesta dependència comunica amb una habitació que afronta al mar i amb una altra sala que dona al c/ Sant Joan, que era el dormitori de l'artista. Des d'aquest s'accedeix, mitjançant un tram d'escala, a una estança coneguda com "la cambra del brollador" ja que en el centre de la qual se situa un font gòtica, del segle XV, que pertanyia al santuari del Vinyet. En el primer pis es localitza un ampli saló, on Rusiñol va col·locar part de la seva col·lecció artística i on celebrava les seves tertúlies i les famoses "Festes Modernistes". Aquest àmbit té un marcat caràcter neogòtic amb arcs apuntats, una galeria elevada amb vitralls de colors i un notable enteixinat de fusta. És inel·ludible destacar la importància de les col·leccions de pintures, escultures, ferros i altres objectes que alberga, algunes de les quals -especialment la de rajoles- estan plenament integrades en l'arquitectura de l'edifici.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció I. Forma part del Conjunt 2, que inclou dues illes integrades en la seva pràctica totalitat per cinc dels edificis més singular del casc històric de la vila, com el propi Cau Ferrat i el conjunt de Maricel.

Història

Santiago Rusiñol va tenir la idea de construir-se una casa-taller a Sitges poc després de la seva primera visita a la vila a finals de 1891; de fet l'artista buscava també un lloc on continuar celebrant els seus fòrums literaris i artístics, envoltat dels personatges més rellevants de l'escena cultural catalana. L'any 1893 va adquirir dues cases al c/ de Sant Joan: can Falua i can Sensa, la transformació de les quals donarà lloc al Cau Ferrat. Les obres van ser dirigides per Francesc Rogent qui, el 15 de juliol del mateix 1893, va presentar a les autoritats municipals el pressupost de l'enderroc de les finques preexistents i una valoració de

la nova construcció en 2.118,54 pessetes. El mes de maig de 1894, Rusiñol va poder ja traslladar la seva col·lecció d'objectes artístics i de ferros a la seva nova residència. El pintor va disposar en el seu testament que, a la seva mort, l'edifici passés a ser propietat municipal. L'artista va morir l'any 1931 i el 13 de desembre de 1932 l'Ajuntament va rebre el llegat de la seva família. La inauguració del Cau Ferrat com a museu públic data del 16 d'abril de 1933. Pel que fa a l'autor de l'edifici, Francesc Rogent i Pedrosa (1861-1898) és membre de la família Rogent, destacada per les seves activitats artístiques i intel·lectuals. Va cursar els estudis d'arquitectura rebent la titulació l'any 1887. A la ciutat de Barcelona les seves obres més destacades són la casa-taller del fotògraf Napoleón, la casa Salvador Aulet, el Frontó Barcelonès i el cafè Colón, entre d'altres. També és autor dels tractats "Architecture moderne de Barcelone" (1897) i "Catedral de Barcelona" (1898).

Bibliografia

BAREY, A. (1980) "Barcelona: de la ciutat pre-industrial al fenomen modernista". Barcelona COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges GIBERT, J. (1952) "Sitges". Barcelona GONZÀLEZ, A. LACUESTA, R. (1984) "1380-1983. Sis segles de protecció del patrimoni arquitectònic" a "Memòria 1983" del Servei de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de la Diputació de Barcelona. Barcelona GRAN GEOGRAFIA COMARCAL DE CATALUNYA . Vol. 5. (1982:285). Barcelona MONTE, M.A. (1986) Inventari de Patrimoni Arquitectònic (IPA) 11982 Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006) PLANAS, R. (1952) "Llibre de Sitges". Barcelona PLANAS, R. (1961) "El Penedès i Garraf". Barcelona PLANAS, R. (1978) "Rusiñol i el Cau Ferrat". Barcelona

